

Nič novega pod solncem

Ko je nemški Reichsführer predzadnji teden na saboru nacističke stranke imel govor, v katerem je napadal demokracijo kot vladni sistem, v čemer katerega je nemogoč napadel temeljno idejo fašizma, katero si je izposodil pri vojnem italijanskem vzorniku Mussolinijevo zasramovanje demokracije in poveličevanje "žene pesti" je tako notoričeno.

Videla sem tudi na neki seji kako se nekateri otepojajo Cankarjeve ustanovali. Zakaj? Zato ker je Cankar liberalen. To pomenijo neizbrisane njegove besede in tisti, ki še ne vemo, bomo v kratkem zvedeli, jaz že komaj čakam revijo "Cankarjev glasnik".

Se nekaj naj omenim. Ženske imamo tako dobro priliko naučiti se angleščine. Me jo vsaki dan rabimo. Učenje je vsako sredo in četrtek v Slovenskem Društvenem Domu na Recher Ave., od 9. zjutraj do 11. ure dopoldne. Imamo fino učiteljico, Mrs. Harpel.

Sedaj se pa še zahvalim vsem ki ste mi pomagali in kupili tikete za Manifest 14. junija. Nekoli ne bom pozabila in tudi jaz bom vedno pripravljena pomagati po moji moći. Vem koliko dela je s kontestom, v katerem je bila izvoljena moja hčerka Sally za Kraljico Škrjančkov. Imamo tudi čast v Euclidu imeti kraljico vseh zborov, Miss Agnes Godec. Največje priznanje pa gre od nas vseh Mr. John Globokarju, ker on je bil prvi, da je prinesel idejo za avtomobil na dan, da smo tako lepo uspeli in pokazali občinstvu.

"Napredek"

Urednikova pošta

Taki smo pa v Euclidu

(Dalje iz 2. str.)

pošten, tako nam postava

vsi. Zakaj bi se dvojili na

svetu ko bomo tam vendar

znamki. Torej vidite dragi či-

števki, koliko je hujskanja brez

človebe. Naravne moči ne bo

na rečku in ne črna premagala,

ven zakaj so ravno v časo-

prepiri, zakaj ne bi bili

podnobljeni članki, kar bi

koristilo v vsakdanjem živ-

nosti za obstoj. Glejte kako

so nobenega sovraštva, nobe-

ne preiziranja, akoravno je

zadnjivnik M. Slajš enkrat v

zvezko, da tisti otroci ki-

rejo v javne šole večinoma

po temnicah. Kako je

tisto zabolelo, ko vem da

avtomobil sploh kaj takega za-

vezati, pa sem mislila to

za letoski DRUŠTVA

"DOSLUŽENCEV"

za letoski 1936:

Predsednik Frank Virant,

vicepredsednik Norwood Rd., podpredsednik

Martin Kostanjšek, tajnik

John J. Kikol, 19012 Mohawk

Ave., Kenmore 0046W, blagaj-

nik Jos. Markovič, zapisnikar

Michael Klemenčič, nadzorniki:

Martin Kostanjšek, Victor Pe-

terman in Jacob Branislet; zastra-

vniki Frank Hiti, zdravnik:

Dr. O-

zastopnik za Klub društva

Frank Virant,

zastopnik Skupnih društev fare-

zastopnik Skupnih društev fare

zastopnik Sk

Carica Katarina

Zgodovinski roman

Nesrečni Gianettino ni vedel, kaj je delal. To, kar je storil bo imelo zanj strašne posledice. Kajti, preden je mogel svojemu nasprotniku knezu Orlovu kaj storiti, so planili nanj mornarji, ga od zadaj zgrabilini in ga podrli na tla.

Orlov je bled skočil pokoncu. Njegove črne oči so se strašno svetile, gledal je svojega nasprotnika kakor da bi ga hotel ubiti s pogledom. Gianettina so zvezali mornarji, toda branil se je obupno.

Orlov se je postavil h gondolierju in mu rekel:

— Dotaknil si se me s hudočnim namenom, zato boš umrl. Obesil ti bom, twoje telo pa bo viselo tri dni in tri noči na jamboru in ptice ti bodo izkljuvale oči!

— Osvobodi Klariso, mene pa lahko ubiješ, — vzlikne Gianettino jezno.

— Ruski morilec, mar si zares tako podel, tako nizek, tako strahopeten, da boš obdržal slabotno ženo proti njeni volji na ladji? — Oh, pljunil ti bom v obraz, — tako — tako! — Moja uboga Klarisa!

Orlov stopi korak nazaj in si obriše obraz.

— Obesite ga! — je zarjur Orlov.

— Kaj pa bomo naredili z deklico? — vpraša krmar.

— S katero deklico? — vpraša Orlov.

— S tisto, ki sedi sedaj sama tam v gondoli, — odvrne krmar. — Gospod admiral, — zdi se mi, da je lepa, — reče krmar šepeta, — to bi bilo nekaj za nas, — vsaj med dolgočasno vožnjo do Rusije —

— Priplijte jo! — je zapovedal Orlov. — Krmar, poklanjam vam jo. Ker je Arnold Kristek mrtev, boste vi odslej moj adjutant.

— Kakor ukazujete, gospod admiral — zvest služabnik vam bom! — Kar pa se deklice tiče, — jaz sem star vojak, ki je preživel vse življenje na vojnih ladjah, — jaz vem, kaj se spodobi — najprej admiral, potem pa njegov adjutant!

Orlov se porogljivo zasmieje.

Gianettino je slišal te besede in vztrpel.

Ti ljudje so hoteli poteptati najlepšo cvetko, kar jih je cvetelo v beneškem vrtu! Hoteli so onečastili mlado, plemenito in nesrečno Lidijo!

Ne, — ne, — to se ne sme zgorditi!

Mar naj bi se ji tako zahvalil za njen požrtvovalnost? — Mar naj bi mirno gledal in dopustil, da bi jo surov mornarji oropali še poslednjega, kar je imela, da bi oskrnili njo, ki je bila v Benetkah najbolj krepkostna deklica?

— Gospod admiral! — reče Gianettino, se osvobodi rok, ki so ga držale in klubovalno stopil pred kneza Orlova. — Ubitje obesite me, mučite me, kolikor se vam bo zljubilo, samo ne dotaknite se te nedolžne deklice, ki ni zakrivila ničesar drugega, kakor da mi je pomagala pri vešanju!

— Usmilil se je bom, — reče knez Orlov porogljivo, — lepe Lidije ne bom obesil, izročil pa jo bom svojim ljudem. Naj delajo z njo, kar se jim bo ravno zljubilo!

— Tega-le tukaj pa, — Orlov pokaze Gianettino, — postavite takoj h glavnemu jamboru in ga tam zvezite! Tekom ene ure vam bom dal povleje za usmrtilitev.

Mornarji so zopet planili na Gianettina.

Nastala je kratka borba, v kateri je seveda Gianettino podlegel, ker se je moral boriti proti desetim mornarjem. — Obup-

vaš načrt je ostuden! Tega si niso izmisliči človeški možgani! — Sicer pa mi še niti niste povedali kakšna bo moja nagrada, če vas bom premagal!

— Če boš ti zmagal? — vpraša knez Orlov. — Povedal ti bom tudi to: če me boš tako podrl, da bom ostal cele tri minute na tleh, tedaj sta ti in Lidija svoboda!

— Ne! Jaz ne potrebujem svobode! Osvobodite grofico. — mene pa ubijte! Ce vas bom premagal, boste osvobodili obe deklice!

— Ne, Gianettino, tako se nisva pogodila! — se surovo zasmeje knez Orlov. — Grofica Pineberg ni moja. Klarisa pričada moji veliki carici v Petrogradu, carica pa dela lahko, kar hoče. Ali sprejmeš torej moj predlog?

Mladi gondoliere se je boril s seboj.

Klarise ni mogel rešiti tudi ne tedaj, če bi ostal v tej neenaki borbi zmagoval, rešiti bi je ne mogel, čeprav bi se mu s svojo spremestijo in hitrostjo posrečil nadvladati kneza Orlova.

Toda tedaj bo rešil vsaj Lidijo življenje in Lidijino čast, razen tega pa tudi svoje lastno življenje. — In to je bilo tudi nekaj! Če bo ostal živ, se bo vsaj lahko boril za Klariso, lahko bi ji pomagal, poskušal bo vse, da bi jo rešil iz ruske temnice. Morda se mu bo posrečilo, da jo bo osvobodil že med vožnjo če pa se mu to ne bo posrečilo, jo bo rešil vsaj v Rusiji.

— Če bi jo mogel osvoboditi, bi potreboval samo desko pod seboj in priplaval bi z njo do o-

bale! — si je mislil Gianettino. — Prijatelj, dolgo premišljuješ! — je vzliknil knez Orlov.

— Z obema rokama bi lahko sprejel moj predlog, kajti sicer boš visel že črez četr ure na jamboru brez grofice in brez Lidije!

— Gospod, — vzlikne Gianettino, — ubijte me, toda poklonite Lidiji svobodo, če bom v borbi podlegel!

— Jaz vztrjam pri tem, kar sem rekel! Nikdar ne bom požrl svoje besede! — je zagrmel Orlov.

— Ce te bom premagal, če ti bom zadrl bodalo v prsi, te bomo obesili pred tem pa boš moral ubiti Lidijo!

— Naj bo! — reče Gianettino. — Boljše je, da umre od moje roke, kakor pa da živi v vaših krempilih! Gospod, jaz sprejemem tvoj predlog!

— Ali pa mi prisežeš pri sveti Materi Božji, da boš izpolnil vse pogoje najine borbe!

— Admiral, prisegam vam, toda tudi vi mi morate priseti — tudi vi mi morate nuditi varnost.

— Orlova beseda zadostuje, — odvrne ruski knez ponosno, — torej sva se sporazumela.

Potem pa se je obrnil k mornarjem in jim zaklical:

— Odvezite gondolijerja, dajte mu naj, je in pije, kolikor se mu zljubi, svobodno naj hodi po krovu, samo pod nobenim pogojem ga ne smete pustiti pod krov! V kabine ne sme! Pazite na to!

Mornarji so Gianettina odvezali.

Gianettino se je vrzravnal in napel svoje mišice, kakor da bi

se moral že v prihodnjem trehnutku boriti.

Potem pa je odšel mirno z mornarji v kabino ter jedel in pil, kar so mu prinesli.

Hotel se je okrepčati in se dobro pripraviti na borbo. V tem brezbožnem dvoboju je hotel ostati zmagoval in rešiti življenje in čast nesrečne Lidije.

Lidija je med tem prezivala v svoji gondoli petnajst minut, ki pa so se ji zdele neskončne.

Lidija se ni bala zase, ker ni poznala krutosti in pokvarjenosti ljudi, ni vedela za peklenki načrt, ki si ga je izmisli grof Grof. Tretjata je samozavredna v grofom in za Gianettino.

Ali se bo Gianettinu posrečilo rešiti nesrečno grofico? Ali se mu bo posrečilo omehčati Orlovo srce?

Niso bili še daleč od benečanske obale, v daljavi se je nejasno črtala suha zemlja. Lidiji se zdelo, da sega moč beneške republike tudi do tega dela morja po katerem je sedaj plula ruska vojna ladja.

Lidija je prosila Boga, da bi

rešil grofico Klariso, čeprav ji na to ženo, ki mu je ugnjeno pri tem srce ječalo. Vedela je, da je Gianettino za njo za vedno izgubljen, če se mu bo posrečilo rešiti ženo, ki jo je ljubil.

Bog pa je ustvaril duše, plemenita srca, ki morejo premagati sleherno čuvstvo sebičnosti. Lidija je bila nesebična, to pa je najboljše dokazala s tem, da je zjutraj prihitela h Gianettini na njegovo kolibo in mu javila nevarnost, ki je pretela njegovi Klariši.

Lidija se je celo noč borila sama s seboj, ker je bila tudi ona samo človek. Ni mogla razumeti kaj dobro, poštenu in skrbno deklico. Vsi so mislili, da je počil sedaj tudi njej čas, da se zaljubila — kajti tako veseli kje je ljubljena.

(Daleje prihodnjih)

August Kollander
6419 ST. CLAIR AVENUE
v Slovenskem Nar. Domu
PRODAJA parobrodne litice
vse prekomorske parnice;
POSILJAVA denar v staro domino
vino točno in po dnevni ceni
nah; OPRAVLJA notarske posete;
Kollander ima v zalogi tudi
goslovenske znamke.

ZADEVA ZAUPANJA

Pogrebni, ki ne dobi zaupanja od svojih odjemalcev, je obsojen skorajnjega propada. Kot zdravnika, zavisi njegov obstoj samo od zaupanja, ki ga stavi narod v njegovo razsodnost, izkoristosten v popolnem zanesljivost.

V teku let smo si med seboj solidno podlagi javnega zaupanja. Odjemalci vedo, da se naša postrežba ne začne in ne ne v vsakim posameznim slučaju, ampak da izpolnimo vse obveznosti pošteno in s pošteno željo, služiti z vso našo zmožnostjo.

Zato so pa nam zaupani pogrebi voden vestno in natandno tako, kot želijo naši odjemalci.

LOUIS FERFOLIA

SLOVENSKI POGREBNIK

3515 EAST 81st ST. Michigan 7420
Dnevna in nočna postrežba.

JOHN TELBAN

Če pogosto povpraševanje vodi k trajnemu kajenju —

Če prižigate cigareto s cigareteto, delate pod pritiskom — pod naporom ... kako boste cenili vso zaščito, ki jo nudi ta silno okusna lahka kaja! Kajti z vsakim osvežujočim potegljajem se boste veselili pristne mehkobe nežnega tobaka iz srednjih listov ... prijazna, rahla kaja ... in idealna lahka kaja, ki je brez nekaterih rezkih dražljivev, odstranjenih z Lucky Strike izključnim "Toasting" procesom. Če delate hitro in hitro kadite, ne pozabite seći po lahki kaji ... ne pozabite seći po Lucky!

★ ★ ZADNJA NOVICA! ★ ★

Dobil "Sweepstakes" 5 krat zapovrstjo!

Mr. Clay Morris, star 19 let, iz Dawson Springs, Kentucky, zna zares izbirati. On je dobil 5 tednov zapovrstje v Yankie Luckie Strike "Sweepstakes" — 8 krat skupaj. Mr. Morris nam piše, da ga skupajo vsi njegovi prijatelji napotiti, da bi jim napisali vstopnice.

All ste se že pridružili? All ste doobili svoje Luckies — ploščano pločevinasto skatilo: 50 izbornimi Luckies!

Naravnajte na "Your Hit Parade" ob sredah in sobotah zvezcer — Studirajte melodije — potem poskusite Vale Lucky Strike "Sweepstakes" — in če ne kadite Luckies, kupite danes zavojec in jih tudi poskusite. Mogoče ste nekaj pogresali. Cenili boste prednost Luckies — Lahka Kaja bogatega, zrelega dela tobaka.

ZA "STALNO"
KAJENJE
Lahka Kaja!

Y onih težkih časih vsega dne, ko sezate po cigareteto za cigareteto ... mislite na vase grlo ... ter sezite po Lucki. Lahka Kaja je reč tot dober okus. Lahka Kaja nudi zaščito vasega grla.

Luckies — Lahka kaja
BOGATEGA, ZRELEGA DELA TOBAKA — "IT'S TOASTED"

Copyright 1938, The American Tobacco Company